

Dyssegaards- * Kirken

Nr. 1.

April 1958

23. Årgang

Korset

Jesu liv og gerning endte med et kors. Nok havde man været glad for ham, thi »han gjorde alle ting vel« (cfr. Mk 7, 37), og folkeyndesten kendte til tider ingen grænser; man ønskede endog på et vist tidspunkt at gøre ham til konge (Johs. Ev. 6, 14-15); men jubelen forstummede og afløstes af vrede, og så hed det: »Lad ham blive korsfæstet!« (Mt. 27, 23-24).

At det ville ende således var imidlertid ikke skjult for Jesus, og forud talte han med sine apostle derom — uden dog på nogen måde at blive forstået (Lk. 18, 31-34).

Ved sin jordiske gernings afslutning stod Jesus alene, forladt af alle — selv af sine venner (Mt. 26, 56). Og dog svigtede han ikke, men gik alene frem mod det, som ville komme — Golgathas kors.

Men havde det ikke været muligt at undgå dette kors? Jo! Alligevel vendte Jesus ikke ryggen til det, thi det var for ham ensbetydende med Guds vilje (Mt. 26, 39).

Jesus var ikke blot en lærer, som ville give mennesker høje idealer; heller ikke kun et forbillede på enestående godhed og uselvviskhed til vor nyttige efterfølgelse. Jesus var — og det lagde han aldrig skjul på — kommet for at være menneskers *Frelser*. Han kom »for at opsøge og frelse det fortabte« (Lk. 19, 10), han ville »give sit liv til genløsning for mange« (Mt. 20, 28), han ville dø for at skænke verden liv (Johs. Ev. 6, 51).

Og alt dette fuldbyrdes på korset. Det var som Frelseren, han fuldbrogede alt og opgav ånden, og det var som Frelseren, at han blev oprejst til vor retfærdighed (Rom. 4, 25). Derfor har korset så central en plads i det kristne budskab og i den kristne tro.

Og derfor synger hans menighed:

»På dit kors mit håb er grundet, i din grav jeg hvile får. Thi din død har døden bundet, den har lægt mit banesår. Del i dig er evig trøst; freden bor i dinnes bryst. Og med dig det er os givet at stå op til lys og livet.« (Nr. 170. Grundtvig).

Max W. Olsen.

Nogle aktuelle påsketanker

Da Jesu disciple på den første påskedags aften var kommet sammen et sted i Jerusalem og havde lukket dørene både til gaden og til gården »af frygt for jøderne«, som der står, hændte der det mærkelige, at Jesus pludselig står inde i stuen og siger til dem: »Fred være med eder!« — Da disciplene troede, at det var et spøgelse, de så, viste den opstandne Jesus dem sårene i sine hænder og fødder, så de ængstede disciple kunne erfare, at Jesus var virkelig og legemlig opstanden. (Joh. Ev. 19 ff).

Jeg har ofte mødt det spørgsmål, om det nu også er nødvendigt at tro på den legemlige opstandelse, — om det ikke er nok at tro, at det var Jesu ånd, der viste sig for disciplene.

Det eneste, vi har at holde os til, er Det nye Testaments beretning. Der er overhovedet ingen anden kristendom til end Det nye Testamente. Og Det nye Testamente kender ikke noget til, at det var Jesu ånd, der efter Hans død viste sig for disciplene. Det bevidnes tværtimod klart og uimodsigeligt, at det var med det legeme, Han havde haft før sin død, Han åbenbarede sig for dem, — dog med den forskel, at det var et forvandlet, et herliggjort legeme. Det fremgår tydeligt af den beretning fra Lukas 24 og Joh. 20. kap., som jeg kort har refereret ovenfor. Vi kan ikke føre noget fysisk bevis for det, men vi kan tro det.

Jesu legemlige opstandelse er det centrale

i påskens evangelium. Og hvad betyder det for os? — Når vi er samlet ude på kirkegården for at jordfæste vore døde, lyder det: »Af jord er du kommen, til jord skal du blive, men af jorden skal du igen opstå!« — Men kan vi nu være sikre på, at vort legeme skal opstå igen? — Ja, vi kan! Jesu legemlige opstandelse er pantet på det. Ganske vist vil den menneskelige tanke gøre indvendinger. Ifølge de naturlove, som vi kender, vil legemet jo blive opløst til jord og hendunste i luften, spredes af vindene og gå over i andre kemiske forbindelser. Hvordan kan da legemet opstå? Jeg vil sige, at selv om vi ikke kan begribe en ting med vor forstand, er der ingen grund til at nægte den. Vi ser billedet på påskeunderet hver vår. Kornet, som lægges i jorden, dør, men der opstår et nyt korn af det. Den opløsningsproces, som kornet befinder sig i, er ikke en tilintetgørelse, men en gennemgang til nyt liv. Hvem kan forklare det? — Men kan nogen nægte, at det er tilfældet? Det må være Guds, den almægtige skabers kraft, som ligger bag. Den Guds kraft, som giver liv til det døende sædekorn, var det, som rejste Kristi legeme i forklaret skikkelse op af graven. Og den samme Guds kraft skal også oprejse os. »*Dersom Hans ånd, som oprejste Jesus fra de døde, bor i eder, da skal Han, som oprejste Kristus fra de døde, også levendegøre eders dødelige legemer ved sin Ånd, som bor i eder.*« (Rom. 8, 11).

Det er en forunderlig tanke, at vi skal få vore legemer igen, men befriet fra alle de indskrænkninger, som heftede ved dem her — alt sygt og syndigt. Guds billede skal stråle klart ud af dem.

Mon denne tanke står så levende for os, som den skulle? — Mon ikke de fleste mener, at når de dør i troen, skal de blive salige ånder eller engle med vinger? Dette har intet med påskens evangelium at gøre. Det kristne håb er ikke udtømt dermed. Frelsen omfatter ikke bare sjælen, men også legemet. Også legemets forløsning hører med til Kristi fulde forløsningsværk. En frelse, der blot gælder sjælen, er ikke den fulde frelse. Når de frelste sjæle forener sig med de herliggjorte legemer, da først er den nye, fuldendte menneskeslægt skabt — først da begynder det evige liv i hele dets fylde.

En liden stund
I rosens lund,
Og evig i Guds-haven.
Så høsten her
Og våren dér
Er dog nok værd
En vinternat i graven.

(Nr. 625. Grundtvig).

Som julen er påskens forudsætning, er påsken pinsens forudsætning. Thi var det ikke blevet påske med en tom grav og en opstanden Herre, var alt forgæves. Gud give os en fast tro på påskens evangelium, så vi med fortrøstning og lovsang kan bekende: KRISTUS ER SANDELIG OPSTANDEN!

Johs. Feveile.

Kirkebyggeriet nu

Den stadige vinter lægger jo nogen hindring i vejen; men stort set går arbejdet sin gang som planlagt. Der arbejdes nemlig også på arkitektens tegnestue og i adskillige håndværkstmestres kontorer, hvor sne og frost og tø jo ikke kan hindre licitationsindbydelser og tilbuds udarbejdelse.

Nu er vi allerede nået frem til, at murerarbejdet er overdraget til murermester *Th. Hansen*, Sønderdalen 10 (380.000 kr.) og tømrerarbejdet til tømrermester *Axel Fog*, Grants Allé 16 (19.000 kr.). Begge disse er jo her fra Dyssegårds sogn, og det var ganske fornøjeligt, at det for disse to store entreprisers vedkommende var mest herfra, som blev lavestbydende.

Nu er arkitekt *Palludan* og Menighedsrådets byggeudvalg så i fuld gang med orgelbyggere og elektrikere, hvilke hurtigst muligt skal i gang. Endelig må noteres, at selve grunden blev færdigudgravet inden jul, og at vi således opfyldte ministeriets krav om at være i gang i december måned.

Alt i alt må vi da sige, at vi er taknemmelige for den måde, hvorpå arbejdet skrider frem, men selvfølgelig længes vi efter forårets komme, så vi snart kan se kirkemuren begynde at rejse sig.

Finansieringen.

På dette punkt vil vi gerne minde om, at vi jo over for ministeriet har forpligtet os til ad frivillighedens vej at skaffe yderligere 50.000 kr. udover de ca. 400.000 kr., som vi i de svundne års forløb alt har tilvejebragt. Det er vort håb, og den offervilje, som sognets beboere så trofast har udvist i de mange år, også vil følge arbejdet til en god og lykkelig fuldendelse.

Vi kan jo ikke mere afholde folkefest og bazar på byggegrunden — ikke foreløbig da. Men skuespiller *Hans W. Petersen*, som er et trofast medlem af bazarkomiteén, har stillet i udsigt, at han i november vil arrangere en eftermiddagsunderholdning af samme art, som han har gjort det før. Det glæder vi os til. Yderligere tænker vi så på en hele sognet omfattende husindsamling.

Når vi så må forvente, at enkeltpersoner, som har evne dertil, under arbejdets forløb også vil yde deres bidrag, så håber vi, at alt nok skal gå, så vi kan fejre kirkens indvielse med vore forpligtelser opfyldte. Vi beder om vore medborgeres gode medvirken hertil.

Gaver

indgået siden nytår:

Fabrikant Sv. Dørffer, Ewaldsbakken 26: Kr. 500.—. Ved pastor Jacobsen: Kr. 50.—. Generalmajor Linde, Thulevej 6: Kr. 20.—. Pensionist Eigil Hansen, Bagsværd: Kr. 10.—

Hans Thyge Jacobsen.

Kirkebladets økonomi

Ja, her skriver vi igen om penge! Men det er jo nødvendigt. Indlagt i dette nummer vil man finde en giroblanket, som vi så mindeligt beder om, at man vil benytte til indsendelse af den årlige gave til dette blads fremstilling. Beløbets størrelse bestemmer man selv.

Siden sidst har en spejdertrop for en meget mindre betaling til deres trops kasse, end postvæsenet skulle have, overtaget uddeling af bladet til samtlige sognets husstande. Men alligevel skal der til hvert nummer bruges små 500 kr., idet trykningsomkostningerne er meget betydelige i vore dage.

Altså: Må vi have lov at stole på sædvanlig velvilje?

Max W. Olsen. Hans Thyge Jacobsen.

Kirkelig statistik

	1954	1955	1956	1957
Altergæster	862	833	689	645
Døbte	67	40	47	52
Konfirmerede	19	23	28	48
Vielser	10	11	11	9
Udm. af folkekirken.	6	6	1	6
Indm. i folkekirken.	1	1	3	1
Separationsmægl. ..	5	5	3	4
Skilsmissemægl.	3	3	1	1
Kirkebøsserne kr. ...	748	608	669	619
Sogn. befolkningstal.	10096	10124	10158	10281
Heraf udenf. folkek..	477	384	384	351

Rudolf Hansen.

Menighedsplejens husindsamling

December 1957

Ved vor årlige husindsamling i december 1957 til fordel for menighedsplejens arbejde modtog vi som gaver og bidrag kr. 4.722,35. Hertil kommer fra Dyssegårdskirkens bøsser i året 1957 kr. 106,96 og som gave fra vort nabosogns (Helleruplund) menighedspleje kr. 1.000,00. Ialt kr. 5.829,31.

Et meget smukt resultat, som vi her bringer Helleruplund sogns menighedspleje, samt bidragydere og listebærere i Dyssegård sogn vor bedste tak for.

Januar 1958.

Bestyrelsen for Dyssegård sogns menighedspleje.

Provsten sagde —

Kristne menneskers plads om søndagen fra kl. 10 til 11,30 er i Guds hus — ikke i sengen, ikke i skoven, ikke på Øresund eller på sofaen, men i kirken!

Provst G. Sparsø, Søllerød
(ved en indsættelse).

Biskoppen skrev —

Jeg morede mig engang med at tælle, hvor mange korn der var på et havrestrå. Jeg kom til 105 — og så var der endda vokset flere strå af det korn, som blev sået. Der kan vi se, hvor rigt Gud velsigner. Det er nok værd at takke for og bede om. —

Undlad aldrig at bede, så længe I lever på denne jord, hverken inde i kirken eller udenfor. Det er det første, I skal foretage jer, når I kommer i kirke. Husk det nu!

Det andet, I skal betænke, når I kommer i kirken, minder prædikestolen om. I skal åbne jer for Guds ord og høre godt efter — det gælder også børnene — så kan I tale sammen om det i ugens løb. —

Det tredje, I især skal tage vare på i kirken, er alteret en påmindelse om. I skal søge nadverbordet så ofte indbydelsen lyder! Tidligere henviste paven og munkene os til at gå til alters ved påsketid, og så havde de tilmed frastjålet os Kristi velsignede blod. Nu er tyveknægtene sat fra styret, og I kan få sakramentet ubeskåret. Hvis I herefter viser forsømmelighed, bliver det på eget ansvar. På korsets træ gav Jesus sit legeme og blod for alle vore synder, og skærtorsdag aften påbød han os at komme det i hu. Han vil ikke, at vi skal foragte hans gave. —

Det være langt fra nogen at holde sig borte fra nadveren i månedsvi og halve år. Gud forbyde det! Det må jo være et mærkeligt meneske, som nu i evangeliets klare dag følger den

gamle skik og kun går til alters i påsken i stedet for rettelig at gøre det året rundt. Endsige da den som i årevis forhæder sig mod Gud og aldrig modtager nadverens sakramente. Sådan en plejer vi at kalde en »forbandet« krop. *Band* er udelukkelse fra sakramentet, og da han udelukker sig selv, er han frivillig forbandet. Han trodses jo Gud og spytter vor Herre Jesus i ansigtet, eftersom han ikke agter nådemidlerne højere, end at de lige så godt kunne være ofret på hunde, køer og svin. Gud fri og bevare os vel!

Lad da ikke noget i verden afholde jer fra at følges op til dette alter, hellere 10 end 2 ad gangen, hellere 20 end 10 af en så stor menighed. Går her kun få eller måske slet ingen til alters, er det et klart bevis på, at det ikke er en hjertensgod og kristen kirke. — —

Måske tænker du: Jeg lever i hor og utugt; derfor er det bedre, at jeg ikke går til alters. Vist er det bedre! Præsten må ikke engang berette den stympet, der lever et sådant levned. Djævelen må berette ham, til han engang tager sig sammen. — —

Lad ikke sådant skammeligt levned forhindre jer i at kunne modtage sakramentet. Hver rette og forbedre sig efter behov og bedste evne, at I altid kan samles her ved dette alter! — —

Det fjerde, I særligt skal iagttage, må degnen være en påmindelse om: I skal synge, prise og takke Gud sammen, mand og kvinde, ung og gammel som med een røst! — —

»Nu bede vi den Helligånd«; »Nu er os Gud miskundelig«; »Vi tror allesammen på een Gud«; »Af dybsens nød« og andre sådanne salmer må menigheden lægge vægt på, som skriften siger: »Tal til hverandre med salmer, viser og åndelige sange, og syng og spil for Herren!« — —

Biskop Peder Palladius († 1560).
(Af »En Visitatsbog«, v. J. Kaas).

Gudstjenester og møder

April

Onsdag den 9. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Geil, Sønderdalen 12.

Onsdag den 16. kl. 20: Fælles bibelkreds hos hr. Appel Lustrup, Ewaldsbakken 28 (Mark. 14, 1-25).

Onsdag den 30. kl. 20: Offentligt møde hos hr. P. Geil, Sønderdalen 12. — Taler: Repræsentant P. Mengel-Christensen, Herlev.

Maj

Onsdag den 7. kl. 20: Kvindekredsmøde hos frk. Olsen, Søndergårdsvej 38.

Onsdag den 14. kl. 20: Bibeltime, Østre kreds, hos hr. Lundbye, Meriansvej 22.
Vestre kreds hos hr. Sandborg Olsen, Frændevej 11 (Mark. 14, 26-52).

Onsdag den 28. kl. 20: Offentligt møde hos hr. Frøkjær Jensen, Lyngbyvej 298.

Juni

Onsdag den 4. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Ewertsen, Sønderdalen 24.

Onsdag den 11. kl. 20: Fælles bibelkreds hos hr. I. Olsen, Søndergårdsvej 38 (Mark. 14, 53-72).

Juli

Sommerferie.

KIRKEUGE I DYSSEGÅRDSKIRKEN

Søndag den 27. april kl. 10: Højmesse i Dyssegårdskirken.

Prædikant: Sognepræst M. D. ANDERSEN, Blidstrup.

Mandag den 28. april kl. 20: Højskoleforstander cand. mag. FRITS LARSEN,

Hillerød, taler. Solosang ved Kordegn Møllergård.

Tirsdag den 29. april kl. 20: Sognepræst FRØKJÆR-JENSEN, Tikøb, taler.

Bethesdas sangkor synger.

Ansvarshavende redaktør: Pastor Max W. Olsen.
Teller - Hellerup